

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำ
ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย
Organization Management and Leadership
of Chief Executive of the Provincial Administration

ณรงค์ฤทธิ์ ปริสุทธิกุล¹

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. รูปแบบการบริหารองค์การ ภาวะผู้นำ 2. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำ และ 3. ตัวแบบการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำ ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยแบบสอบถาม จำนวน 456 ชุด สอบถามไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ 76 แห่ง และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 7 คน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับการปฏิบัติของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการบริหารองค์การ และภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน (2) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความสัมพันธ์ในด้านการควบคุมบุคลากรของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะมีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำในด้านการมีวิสัยทัศน์ และการจูงใจ (3) ตัวแบบการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยคือ นายกองค์การบริหารองค์การส่วนจังหวัดจะต้องมีวิสัยทัศน์ และความสามารถด้านการจูงใจ ซึ่งส่งผลให้สามารถบริหารองค์การในเรื่องควบคุมทรัพยากรบุคคลมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การบริหารองค์การ ภาวะผู้นำ

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the organization management and leadership, (2) to define the relationship between organization management and leadership, and (3) to determine the model of organization management and the leadership of provincial administrators in 76 provinces throughout Thailand. In order to achieve the comprehensive data set, this research applied mixed method: the quantitative method which questionnaires were sent out to 456 samples in 76 provinces throughout Thailand; and on the other hand, the qualitative method which in-depth interviews and non-participatory observation were conducted with seven provincial administrators.

The results were revealed that (1) organization management and leadership of the provincial administrators were both at the high level, (2) relationship between organization management and leadership of the provincial administrators was shown significant correlation between subordinate controlling of provincial administrators and vision and motivation of leadership, and (3) the model of organization management and leadership of the provincial administrators indicated that the provincial administrators should be clear vision and able to motivate others which would affect to the ability in management of the organization particularly on efficiency of human resources' controlling.

Keywords : Organization Management, Leaderships

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2540 จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ (Decentralization) ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและได้กำหนดรูปแบบการได้มาซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นไว้ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2546 ระบุว่า

การเข้าสู่ตำแหน่งของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนจังหวัดต้องมาจากการเลือกตั้ง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารทุก 4 ปี จึงมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบ่อยครั้ง ส่งผลให้ต้องมีการเมืองท้องถิ่นหน้าใหม่เข้ามาดำรงตำแหน่ง ส่งผลต่อการบริหารจัดการภายในท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้บริหารจะมีลักษณะในการบริหารงานตามบุคลิกภาพของตนเอง ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่นักการเมืองท้องถิ่นมักจะประสบปัญหาในการบริหารองค์การ และภาวะผู้นำ โดย ลิขิต อีร์เวคิน กล่าวว่า "นักการเมืองท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะมีลักษณะสุกเอาเผากิน เรียนงานจากการเริ่มเข้าทำงาน จึงตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของข้าราชการประจำ ขณะเดียวกันความรู้เรื่องการปกครองบริหาร ปรึกษาทางการเมือง ความรู้ทางนิติศาสตร์ อาจจะถูกมองข้าม เพราะจุดมุ่งเน้นอยู่ที่ การได้รับตำแหน่งอันเป็นตำแหน่งอำนาจราชศักดิ์ ขณะเดียวกันก็ฉวยโอกาสใช้ตำแหน่งนั้น หาผลประโยชน์ส่วนตัว จากปรากฏการณ์ที่กล่าวมาแล้วนั้นทำให้เกิดภาวะที่น่าเป็นห่วงคือการขาดภาวะผู้นำทางการเมืองที่เข้าใจปัญหาอย่างแท้จริง และขาดความรู้ความสามารถในการบริหารองค์การ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกในยุคโลกาภิวัตน์" ลิขิต อีร์เวคิน (2555) และ ดำรงค์ วัฒนา, สุชาติ วัฒนา และ สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. (2544) กล่าวว่าปัญหาการของระบบบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกี่ยวกับการบริหารองค์การและภาวะผู้นำคือ 1) ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างฝ่ายสภาท้องถิ่นกับฝ่ายบริหารท้องถิ่น และระหว่างฝ่ายบริหารท้องถิ่นกับพนักงานประจำ 2) ปัญหาการบริหารที่ทับซ้อนกันของพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะมีปัญหาทับซ้อนกับการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ 3) ปัญหาในด้านประสิทธิภาพขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 4) ปัญหามาตรฐานการบริการที่ไม่เท่าเทียมกันและ 5) ปัญหาระบบข้อมูลทางการบริหารที่ยังไม่สอดคล้องและประสานในทิศทาง อาจกล่าวได้ว่าปัญหาการทำงานที่เกิดขึ้นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร องค์การและภาวะผู้นำคือ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมกฎระเบียบ (2) ปัญหาการบริหารงานบุคคล (3) ปัญหาความขัดแย้งของผู้ปกครองด้วยตนเองและปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงอีกจำนวนมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหาร องค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับ ไปพัฒนาการบริหารองค์การและภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายสูงสุดของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารองค์การของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การและภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
4. เพื่อแสวงหาตัวแบบความสัมพันธ์ของการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีวิธีการดำเนินงานวิจัยแบบผสมผสานโดยนำการวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการค้นคว้าเพื่ออธิบายเชิงปรากฏการณ์และทำความเข้าใจในประเด็นของหัวข้อวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณทั้งประเทศไทย โดยศึกษาจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 76 คน และผู้บริหารระดับผู้อำนวยการกอง จังหวัดละ 5 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณจำนวน 456 คน ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ 1) คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล 2) คำถามเกี่ยวกับการบริหารองค์การของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 3) คำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวน 8 ข้อ เกี่ยวกับการบริหารองค์การ 4 ข้อ และภาวะผู้นำ 4 ข้อ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย 1) ทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จากค่าความสอดคล้องแต่ละข้อระหว่างวัตถุประสงค์ตัวแปร ดัชนี ตัวชี้วัดของแบบสอบถาม ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยได้ค่าความสอดคล้องของเนื้อหาในทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 2) ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการทดสอบในกลุ่มเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร จำนวน 30 ตัวอย่าง โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.971 อยู่ในระดับสูงมาก

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์หัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical correlation) และเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการบริหารองค์การของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าประกอบด้วยการวางแผน การจัดองค์การ การควบคุม และการประสานงาน ปรากฏผลค่าสถิติ มีผลการศึกษาดังรายละเอียดคือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีระดับการปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารองค์การอยู่ในระดับมาก ทั้งหมด โดยองค์ประกอบการบริหารองค์การที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านการจัดองค์การ สอดคล้องกับรังสรรค์ ประเสริฐศรี (2549) Max Weber (1941), Peter F. Drucker (1954) และ Henry Fayol (1949) ที่กล่าวว่า การบริหารเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดกฎระเบียบ สายการบังคับบัญชา วางแผน ประสานงาน และควบคุม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวพัทธ์ เวทมิบูลย์ (2551) และ สืบวงศ์ กาพวงศ์ (2544) ที่พบว่าปัจจัยทางการบริหารองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การราชการอยู่ในเกณฑ์สูง

ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 2 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าประกอบด้วยการมุ่งความสัมพันธ์ การจูงใจ การมีวิสัยทัศน์ และการมีปราชญ์ปรากฏผลค่าระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับภาวะผู้นำในระดับมาก ทั้งหมด โดยองค์ประกอบภาวะผู้นำที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ ด้านการมุ่งความสัมพันธ์ สอดคล้องกับ ศิริพงษ์ ศรีชัยรมณ์ (2551), รังสรรค์ ประเสริฐศรี (2544), ดิน ปรัชญพฤต (2536), Hemphill and Coon (1957) และ Likert (1967)

ตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย เป็นการศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 5 โดยการศึกษาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรต้นกับชุดตัวแปรตามตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยวิธีสหสัมพันธ์คาโนนิคัล (Canonical Correlation Analysis) ผลการศึกษา พบว่าภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยในด้านการจูงใจที่มีการปฏิบัติในระดับสูง และการมีวิสัยทัศน์

ที่มีการปฏิบัติในระดับสูง มีความสัมพันธ์และส่งเสริมต่อการบริหารงานในด้านการควบคุม โดยอธิบายการ ได้มาดังนี้

ตารางที่ 1. สถิติสำหรับทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4
Variate number				
Canonical correlation	0.796	0.352	0.146	0.138
Eigen values	0.633	0.124	0.021	0.019
Wilk's lambda	0.308	0.840	0.960	0.981
F-value (chi square)	31.246	6.964	3.600	6.798
Significance ($p <$)	0.000	0.000	0.006	0.010
ความแปรปรวนที่สกัดได้ (Variance extracted) (%)				
IV ภาวะผู้นำ	83.967	5.918	6.073	4.042
DV การบริหารองค์การ	46.962	1.441	0.149	0.138
ความทับซ้อน (Redundancy) (%)				
IV ภาวะผู้นำ	53.191	0.735	0.129	0.077
DV การบริหารองค์การ	74.135	11.609	6.969	7.287

จากตารางที่ 1 อธิบายได้ว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทั้ง 4 ชุด เพราะค่า Significance น้อยกว่า 0.05 ทำการพิจารณาค่าความทับซ้อนที่สูงที่สุดคือชุดที่ 1 เท่านั้น เมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical correlation) ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (พลศักดิ์ จิรไกรศิริ, 2556) พบว่ามีค่าความสัมพันธ์สูงในทางบวก พิจารณาค่า Eigen values มีค่า 63.30 เมื่อพิจารณาค่าความแปรปรวนพบว่าภาวะผู้นำมีค่าความแปรปรวน 83.96 และการบริหารองค์การมีค่า 46.96

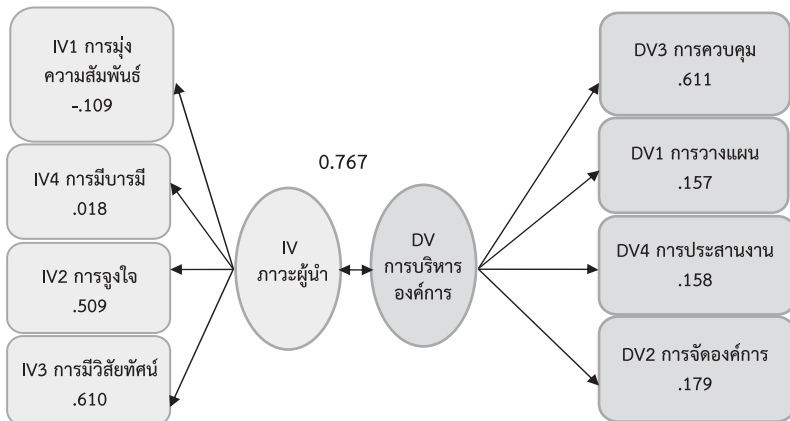
ตารางที่ 2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลแบบคะแนนมาตรฐานและแบบโครงสร้างของการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คานอนิคอล	
	แบบคะแนนมาตรฐาน	แบบเชิงโครงสร้าง
ตัวแปรต้น (IV): ภาวะผู้นำ		
IV1. การมุ่งความสัมพันธ์	-.109	.822
IV2. การจูงใจ	.509	.954
IV3. การมีวิสัยทัศน์	.610	.972
IV4. การมีбарมี	.018	.868
ตัวแปรตาม (DV): บริหารองค์การ		
DV1. การวางแผน	.157	.764
DV2. การจัดองค์การ	.179	.843
DV3. การควบคุม	.611	.973
DV4. การประสานงาน	.158	.851

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า ภาวะผู้นำด้านการมีวิสัยทัศน์ แบบคะแนนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.610 และการจูงใจมีค่าเท่ากับ 0.509 ในส่วนการควบคุมพบว่ามีความสัมพันธ์แบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.611 ซึ่งแปลว่า ภาวะผู้นำด้านการจูงใจและการมีวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการบริหารองค์การในด้านการควบคุม สามารถอธิบายเป็นตัวแทนได้ตามตัวแบบที่ 1 ดังนี้

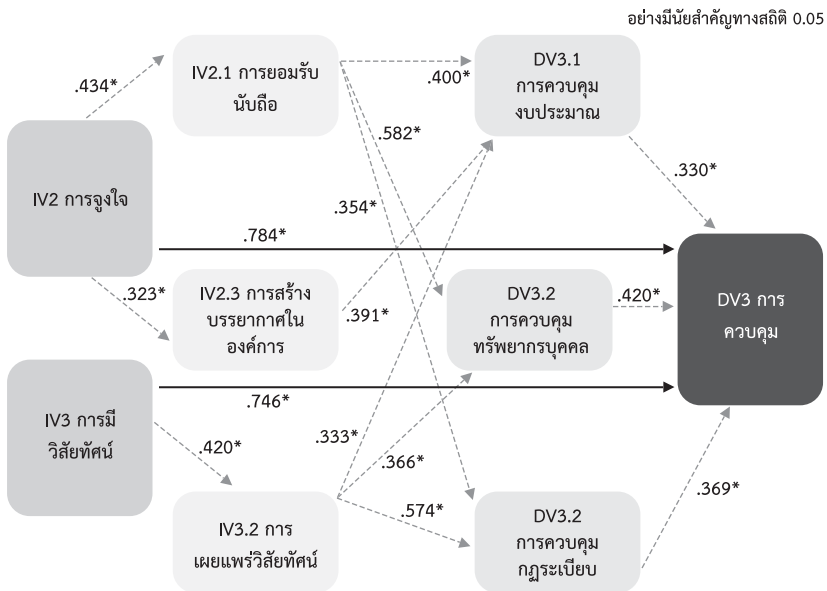
ตัวแบบที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

ตามวัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย โดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ผลการศึกษาพบว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีภาวะผู้นำในรูปแบบการจูงใจ มีอิทธิพลทางตรงต่อการบริหารองค์การ โดยมีค่าเท่ากับ .784 และการมีวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลทางตรงต่อการบริหารองค์การ โดยมีค่าเท่ากับ .746 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการควบคุมในด้านการควบคุมทรัพยากรบุคคล ตามตัวแบบที่ 2

ตัวแบบที่ 2 ตัวแบบการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

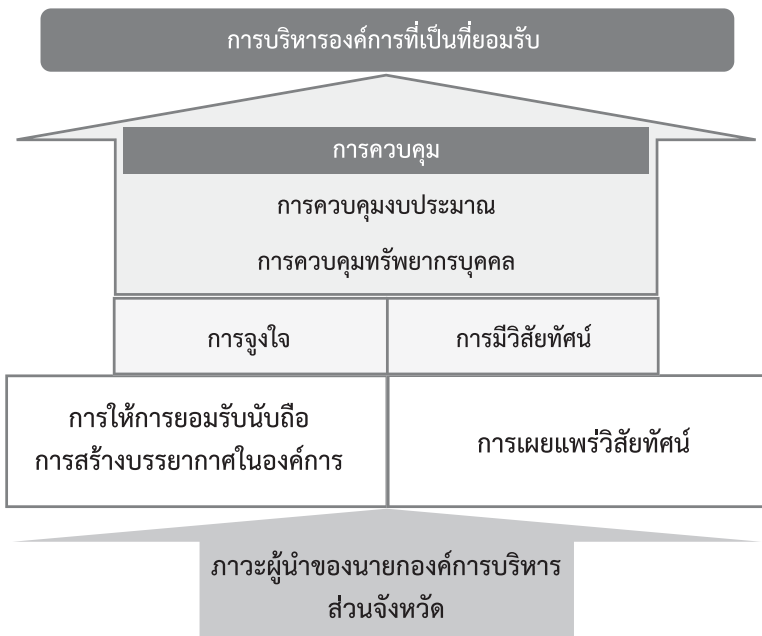
สรุปผลการพิสูจน์ตัวแบบเส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย พบว่าภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยมีภาวะผู้นำด้านการมีวิสัยทัศน์ คือพบว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการเรียนรู้ตลอดเวลา มีความคิดนอกกรอบ สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ มีการนำเสนอวิสัยทัศน์สู่ระดับการปฏิบัติ และเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติตน ในด้านภาวะผู้นำการจูงใจ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจูงใจบุคลากร

ในการทำงานด้วยการให้การยอมรับนับถือ ด้วยการให้บำเหน็จความชอบ มอบหมายงานที่ท้าทายและเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นได้ได้อย่างเต็มที่ มีการพัฒนาความรู้ความสามารถ ด้วยการสนับสนุนเรื่องการศึกษาดูงาน การศึกษาต่อ และการเข้ารับการฝึกอบรม และมีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ให้อิสระในการทำงานได้อย่างเต็มที่ มีความเท่าเทียมกันในการทำงาน และเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง ซึ่งภาวะผู้นำทั้ง 2 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในด้านการควบคุม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมทรัพยากรบุคคล ด้วยการบรรจุสรรหา และแต่งตั้งคนตามความรู้ความสามารถ มีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และมีการประกาศเกียรติคุณ

จากผลการวิเคราะห์ตัวแบบ ผู้วิจัยจึงเสนอตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดังต่อไปนี้

ตัวแบบที่ 3 ตัวแบบแนวทางการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารองค์การกับภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทยพบว่า การบริหารองค์การ และภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย อยู่ในระดับมากนั้น หากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องการให้การบริหารองค์การ และภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการพัฒนาที่มากขึ้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงในเรื่องดังต่อไปนี้

1.1 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรพัฒนาตนเองในด้านการบริหารองค์การด้านการควบคุม และควรพัฒนาภาวะผู้นำด้านการมีวิสัยทัศน์ และการจูงใจ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าตัวแปร ทั้ง 3 ตัวมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการบริหารองค์การส่วนจังหวัดในระดับสูง

1.2 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นควรมีการจัดอบรม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารองค์การ และภาวะผู้นำของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเรื่องการมีวิสัยทัศน์ และการจูงใจเพราะมีความสัมพันธ์กับการบริหารองค์การในด้านการควบคุมทรัพยากรบุคคล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาเรื่องเกี่ยวกับภาวะผู้นำและการบริหารงานของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในครั้งต่อไป จำเป็นที่จะต้องมีการเก็บข้อมูลจากผู้ที่จะต้องประสานงานกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มเติมนอกจากบุคลากรภายในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น นายกเทศบาล หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องถิ่นที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปหากมีการศึกษาเปรียบเทียบเป็นภูมิภาค จะทำให้ทราบถึงรูปแบบของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละภูมิภาคที่ประชาชนต้องการจะทำให้ผู้ที่ต้องการเป็นนักการเมืองท้องถิ่นทราบถึงแนวทางในการบริหารงาน และสามารถสร้างภาวะผู้นำที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนได้

2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจนำผลที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ไปพัฒนารูปแบบที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปทดสอบกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบความสัมพันธ์ภาวะผู้นำกับการบริหารองค์การขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ติน ปรัชญพทุทธ์. (2536). **ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลศักดิ์ จิรไกรศิริ (2556). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย**. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2544). **ภาวะผู้นำ**. กรุงเทพมหานคร: ธนรัชการพิมพ์.
- _____. (2549). **การจัดการสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- ลิขิต อีระเวคิน. (2555). **ภาวะวิกฤตผู้นำและวิกฤตความเป็นประชาชน**. หนังสือพิมพ์สยามรัฐ 9 สิงหาคม 2555
- สุวพัทธ์ เวศม์วิบูลย์. (2551). **การพัฒนารูปแบบการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสยาม
- สืบวงศ์ กาพวงค์. (2554). **ตัวแบบสมรรถนะผู้นำเชิงยุทธศาสตร์ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล**. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ดำรงค์ วัฒนา, สุชาติ วัฒนา และ สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. 2544. **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเบื้องต้นเรื่อง ระบบบริหารจัดการท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ศิริพงษ์ ศรีชัยรมย์รัตน์. (2551). **กฎหมายแรงงานภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สมบัติสิทธิ์
- Hemphill, J. K., & Coons, A. E. (1957). **Development of the leader behavior description questionnaire**. In R. M.
- Henri Fayol. (1949). **General and Industrial Management**. London : Sir Issac Pitman & Sons Ltd.
- Likert, R. (1967). **The human organization: Its management and value**. New York: McGraw-Hill.
- Max Weber. (1947). **The Theory of Social and Economic Organization**. New York: Oxford University Press.
- Peter F. Drucker (1954). **The Practice Of Management**. New York: Harper and Row Publishers.
- Stogdill and A. E. Coons (Eds.), **Leader behavior: Its description and measurement (pp. 6-38)**. Columbus, OH: Ohio State University.